KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1431/2003

av den 11 augusti 2003

om ändring av förordning (EG) nr 1501/95 vad avser villkoren för utbetalning av exportbidrag för produkter inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 [2], särskilt artikel 13.11 i denna, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/2003 [4], föreskrivs i artikel 3 andra strecksatsen att rätten till exportbidrag uppstår vid import till ett visst tredje land om en differentierad bidragssats gäller för detta tredje land. I artiklarna 14 till 16 i samma förordning fastställs villkoren för betalning av bidragen när bidragssatsen varierar, och då i synnerhet vilka dokument som skall visas upp för att bevisa att varorna har nått sin destination.

(2) I artikel 18.1 och 18.2 i förordning (EG) nr 800/1999 föreskrivs det att när bidragssatsen varierar, skall den del av bidraget som beräknats på den lägsta bidragssatsen på begäran utbetalas till exportören, så snart det har styrkts att produkten har lämnat gemenskapens tullområde.

(3) I artikel 13a i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn [5], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002 [6], föreskrivs undantag från förordning (EG) nr 800/1999 som en följd av handelsavtal med Bulgarien, Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien med upphävande av bidragen för dessa destinationer.

(4) Genom kommissionens förordning (EG) nr 934/2003 [7] inleds ett anbudsförfarande för fastställande av bidraget för export av vete till alla tredjeländer utom till de tio kandidatländer som ansluter sig till gemenskapen den 1 maj 2004 och Bulgarien och Rumänien, vilket medför en differentiering av bidraget efter destination. Dessa destinationer ingår för övrigt inte i systemet med periodiskt fastställande av exportbidrag. Eftersom det inte finns något handelsavtal med Cypern och Malta och dessa länder alltså inte finns med bland de destinationer som avses i artikel 13a i förordning (EG) nr 1501/95, bör undantaget från bevis för att varorna har nått sin bestämmelseort och beräkningen av det förskott som föreskrivs i den artikeln inte tillämpas på anbudsförfarandet enligt förordning (EG) nr 934/2003 och inte heller på det periodiska fastställandet av exportbidrag.

(5) På basis av tillgänglig statistik förefaller det som om det inte förekommer någon export av spannmålsprodukter från gemenskapen till Cypern eller Malta. För att inte besvära större delen av gemenskapsexporten med krav på bevis för ankomst till destinationen är det nödvändigt att utsträcka de undantag som föreskrivs i artikel 13a i förordning (EG) nr 1501/95 om det inte fastställs något bidrag för export till dessa två destinationer.

(6) Förordning (EG) nr 1501/95 bör således ändras.

(7) Det åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 13a i förordning (EG) nr 1501/95 skall följande läggas till som punkt 3:

”3. Undantagen i punkterna 1 och 2 skall också tillämpas för Cypern och Malta om det inte fastställs något exportbidrag för de produkter som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 till dessa länder.”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

[1] EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
[2] EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.
[3] EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.
[4] EUT L 67, 12.3.2003, s. 3.
[5] EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.
[6] EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.
[7] EUT L 133, 29.5.2003, s. 42.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2003.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen